

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND
AFDELING PRIVAATRECHT
LOCATIE ASSEN
ZAAK- EN ROLNUMMER: C/19/52024 / HA ZA 05-408

AKTE

inzake

JOHANNES LOURENS MEIJERING,

eiser,

procesadvocaat: mr. J.J. Reiziger
advocaat: mr. P. Koerts

contra

1. **CORNELIS TEUNIS VAN L** [REDACTED]
2. **CORNELISJE VAN L** [REDACTED]
[REDACTED]

gedaagden,

advocaat: mr. E.J.A. Schönfeld

Meijering vraagt eerbiedig akte van het volgende.

1. Meijering wenst – kort – een aantal zaken uit de dupliek van Van L [REDACTED] te weerleggen. Het gaat om eenvoudigweg onjuiste stellingen dan wel niet ter zake doende opmerkingen.
2. In de eerste plaats heeft Meijering niet elke kans op schikken onbenut gelaten. Van L [REDACTED] wilde de schilderijen immers van stonde af aan niet terugnemen en weigerde te erkennen dat het vervalsingen betrof, niettegenstaande de diverse verklaringen van deskundigen.
3. Van L [REDACTED] erkent dat de schilderijen besmet zijn. Meijering heeft geen besmette schilderijen gekocht, zodat reeds op grond hiervan de overeenkomst(en) kan (kunnen) worden ontbonden.
4. Meijering blijft bij zijn standpunt dat de media-aandacht niet door hem gegeneerd is. Kortering wist juist van de eerste Altink-affaire, omdat hij getracht heeft daarover met Van L [REDACTED] een reportage te maken. Toen bleek dat Van L [REDACTED] hem geen daadwerkelijke informatie wilde verschaffen, heeft Kortering dat project opgegeven. Eerst later is hij in contact gekomen met Meijering.
5. Onjuist, onterecht en onbewezen is de beschuldiging dat de media de woorden van Meijering klakkeloos zou hebben overgenomen, waardoor de reputatie van Van L [REDACTED] zou zijn beschadigd. Verwezen zij naar de talrijke artikelen die er over de zaak zijn verdwenen: Meijering biedt uitdrukkelijk aan deze in het geding te brengen, voorzover dat niet reeds gebeurd is.
6. Van L [REDACTED] heeft gedurende tien jaar geweigerd relevante informatie te verschaffen. Tot op de dag van vandaag heeft hij de herkomst van de schilderijen niet opgehelderd. Verder is hij erin geslaagd met zijn "lijvige boekwerken" een dusdanige mist te creëren dat de aandacht van de hoofdlijnen werd afgeleid. Dat tracht hij nu weer te doen.
7. Het arrest van het Gerechtshof heeft gezag van gewijsde gekregen. Het heeft dan ook geen enkele zin weer op de bewijsvoering in te gaan.
8. Vast staat dat Van L [REDACTED] de schilderijen "voor echt" heeft verkocht aan Meijering. Van eigen schuld, "bewust de gok nemen" of voorwaardelijk opzet is derhalve geen sprake. Meijering kocht echte schilderijen, geen besmette en zeker geen valse. Die zijn hem wel geleverd. Juist Van L [REDACTED] heeft Meijering in het begin van hun vriendschappelijke verhouding ervan overtuigd dat hem, Van L [REDACTED] in de eerste

Altink-affaire groot onrecht was aangedaan. Dat Meijering, dankzij deze verhalen van Van L [REDACTED], daarvan overtuigd is geraakt (helaas, ten onrechte), kan hem niet als eigen schuld voor de voeten worden geworpen.

9. Ook kan op geen enkele andere wijze van vermindering van de vergoedingsplicht worden gesproken. Het terugnemen van besmette schilderijen – Van L [REDACTED] geeft de besmetting zelf toe – kan Meijering niet worden toegerekend. Op geen enkele wijze maakt Van L [REDACTED] voorts duidelijk hoe Meijering het initiatief tot de media genomen heeft, laat staan hoe groot de bij Van L [REDACTED] beweerdelijk daardoor ontstane schade is. Voor toepassing van artikel 6:101 BW is geen plaats.
10. Ten aanzien van alle posten van zijn schadeberekening biedt Meijering aan deze, alsmede het causale verband, te bewijzen door alle middelen rechtens, in het bijzonder door het doen horen van de genoemde (medisch) deskundigen. De overige tendentieuze opmerkingen met betrekking tot zijn schade, werpt Meijering verre van zich.
11. Kennelijk is Van L [REDACTED] van mening zelf schade geleden te hebben. Die wordt echter niet gevorderd, is niet onderbouwd en kan al helemaal niet worden verrekend, voor zover Van Loenen daar een beroep op zou doen.

WAARVAN AKTE!

Procesadvocaat